

1.04.23 Субота

Привітання

Тиха молитва

«Служняні наказові Христа, вони [учні] чекали в Єрусалимі на обіцяне від Отця злиття Духа. Їхнє чекання не було бездіяльне. У Божому Слові записано: “І були постійно в храмі, хвалячи і прославляючи Бога” (Луки 24:53). Вони також зустрічалися, аби заносити свої прохання до Отця в Ім'я Ісуса, знаючи, що в них є Представник на Небі, Заступник біля престолу Бога. В урочистій шанобливості схилялися вони в молитві, повторюючи обітницю: “Чого тільки попросите від Отця в Моє ім'я, – дасть вам. Дотепер ви не просили нічого в Моє ім'я. Просіть – і отримаєте, щоб ваша радість була повна” (Івана 16:23, 24). Усе вище й вище простягали вони руки віри, маючи могутню підставу: “Христос, Який помер і воскрес; Який по правиці Бога, – Він і заступається за нас!» (Римл. 8:34) (Е. Уайт. Дії апостолів. Розділ 4).

Молитва прославлення

«Чекаючи на виконання обітниці, учні впокорювали свої серця в щирому розкаянні й визнавали своє невір'я. Пригадуючи слова, сказані Христом перед Його смертю, вони краще розуміли їхнє значення.

У їхній пам'яті оживали забуті істини, вони переказували їх один одному. Вони докоряли собі за те, що мали неправильне уявлення про Спасителя. Одна за одною перед ними проходили сцени з Його дивовижного життя. Роздумуючи про це чисте й святе життя, вони усвідомлювали, що жодна праця не видаватиметься їм надто важкою, жодна жертва не буде надто великою, аби тільки своїм життям вони могли б засвідчити про красу Христового характеру. О, якби можна було наново прожити ці три роки, наскільки іншою була б їхня поведінка! О, якби можна було знову побачити Вчителя, як віддано намагалися б вони довести Йому Свою любов, як щиро жалкували б із приводу того, що засмучували Його своїми словами та вчинками невір'я. Проте їх потішала думка, що вони прощені. Вони вирішили наскільки можливо спокутувати своє невір'я, безстрашно свідкуючи світові про Спасителя» (Е. Уайт. Дії апостолів. Розділ 4).

Молитва покаяння (особисті тихі молитви)

«Учні щиро й серйозно молилися, прохаючи Господа приготувати їх до роботи з людьми, щоб у своєму щоденному спілкуванні з ними вони могли знаходити слова, котрі приводили б грішників до Христа. Усунувши всі розбіжності, усяке прагнення до першості, вони згуртувалися в християнське братство. Що ближчими вони ставали до Бога, то більше усвідомлювали, яким великим привілеєм було для них близьке спілкування із Христом. Печаль наповнювала їхні серця,

коли вони думали про те, як часто засмучували Його своєю нетямущістю, своєю нездатністю засвоїти науку, котру Він намагався викласти їм задля їхнього добра» (Е. Уайт. Дії апостолів. Розділ 4).

Молитви-прохання (про місіонерську роботу, навернення людей, соціальні проекти тощо)

«Ці дні приготування були для них днями глибокого дослідження серця. Усвідомлюючи свою духовну потребу, учні благали Господа про святе помазання, яке зробило б їх здатними трудитися задля спасіння людських душ. Вони просили благословення не лише для себе. Вони розуміли, що на них лежить відповідальність за спасіння душ і що Євангеліє має бути проповідане світові, тому просили в Христа обіцяної їм сили.

У часи патріархів сила Святого Духа часто помітно виявлялася, але ніколи вона не була виявлена в усій своїй повноті. Тепер же слухняні слову Спасителя учні звершували молитви про цей дар, а Христос на Небі додавав до неї Своє клопотання перед Отцем. Він просив обіцяного дару Духа, щоб злити Його на Свій народ» (Е. Уайт. Дії апостолів. Розділ 4).

Молитва про хрещення Святим Духом

«Коли настав день П'ятидесятниці... Дух зійшов на учнів, котрі чекали й молилися, в усій повноті, досягнувши кожного серця. Безмежний відкрився Церкві у Своїй силі. Здавалося, що ця сила протягом віків стримувалася, і тепер Небо раділо можливості злити на Церкву багатства благодаті Духа. Під впливом Духа слова покаяння і сповідання змішувалися з похвальними піснями за прощені гріхи. Лунали слова подяки й пророцтва... Меч Духа, наново відточений і загартований сяйвом небесних блискавок, торував шлях крізь невір'я. Тисячі наверталися за один день» (Е. Уайт. Дії апостолів. Розділ 4).

Молитва подяки та прославлення